

manga

GTO (GREAT TEACHER ONIZUKA) MANGA

avagy sosem tudhatod, honnan jön a motiváció

Írta: A. Kristóf

Bevezető

A GTO azon mangák közé tartozik, amelyek az ember nem tud komolyan venni. Nem azért, mert nem akarja, hanem mert az író szánt szándéka volt, hogy egy könnyed és szórakoztató művet alkosson. Ennek megfelelően a manga főbb témái a fiatalok élete, a szex (vagy legalábbis annak a megtapasztalása), a hivatás, az egyén helye a társadalomban és egyéb hasonló témák, melyek mindenkit érintenek, mégis (vagy pont emiatt) könnyen kényes és komikus helyzetbe sodorhatják a manga szereplőit.

Így tehát a manga egy szórakoztató mű, mindenképp olyan, mely könnyen mosolyt csal az olvasó arcára, de gyakran a kényes és nevetséges helyzetek közé komoly vagy mélyreható gondolatok is beférnek.

A manga története

Főhősünk Onizuka Eikichi névre hallgat, 22 éves, aki mindeddig az ideje nagy részét motoros bandákban, alkalmi munkákon, valamint a szexről álmodozva töltötte. A szerencse eddig nem állt az oldalán, és ugyan a többi bandatag sem sikeres a tapasztalatszerzés útján, ha a lányokról van szó, ez valahogy őt nem vigasztalja. Szerencse nélkül és mindössze egy valamirevaló gondolattal a fejében (hogy valahogy „nagy ember” legyen) Onizuka amikor csak teheti, a lányok fehéreneműjét lesi a helyi áruházban. Itt pontosítani szeretném, hogy

a „nagy ember” ebben az esetben nem pénzt és nem is befolyást jelent, hanem olyan személyt, akit tisztelnek, és akire felnéz a többi ember. Tehát önmagában nem egy rossz életcél. Azonban könnyebb mondani/gondolni, mint csinálni.

Egy nap azonban a csillagok kedvezően álltak Onizuka számára, ugyanis kedvenc elfoglaltsága közben az áruházban (sejtitek, mit csinálva), egy fiatal lány párbeszédet kezdeményez vele, majd végül beleegyezik egy randiba. Ismeritek a mondást, ha valami túl szép ahhoz, hogy igaz legyen, az általában nem is az. A randi azonban jól ment, sőt több mint jól, és Onizuka egy „szerelem hotelben” találja magát a lánnyal, alig egy karnyújtásnyira attól, hogy elveszítse a szüzességét. Azonban még mielőtt a dolgok egyenesbe jöttek volna, egy hang hallatszott. Nem, nem olyan; valaki kiáltott az ablak alatt. Ott azonban nem a szőke herceg állt fehér lovon (nos, a ló állt volna), hanem egy kérdés nélkül középkorú, kissé elhízott és messziről láthatóan átlagos férfi. Meglepő módon a férfi egyetlen kérésére a lány a nyakába

ugrott (nem vicc, a második emeletről). Tudjátok, hogy van, az első alkalmat sose felejtí el az ember: így amikor Onizuka megtudja, hogy a férfi egy tanár, eldönti, hogy ő is tanár lesz, bármi áron, és fiatal lányokat fog felcsípni.

Miért írtam le ilyen hosszan az első fejezetet a mangából? Mert ez az a fejezet, ami megal-

pozza a manga stílusát. A történet során Onizuka rendszeresen fog ilyen és ehhez hasonló, furcsa vagy számára érthetetlen helyzetekkel találkozni. Amikor egy volt motoros bandatag tanár lesz, a röhejes és kényelmetlen események mindennaposá válnak.

A történet fontosabb szereplői

Onizuka Eikichi frissen végzett tanár, aki mielőst munkába áll, három fontos dolgot tapasztal. Az első, hogy szeret tanítani. Mármost nem csupán élvezi az addigi alkalmi munkákhoz képest, hanem valódi elhivatottságot érez a tanítás iránt. Így az órán többnyire eltér az előírt tantervtől, és helyette élettapasztalatokat oszt meg.

Nos, hogy ezek mennyire hasznosak egy volt motoros bandatagtól, azt nehéz megmondani, mindenképp érdemes azokat egy csipet sóval fogyasztani. Viszont a másik két dolog, amire rá jön, mikor az osztály elé áll, már nem ennyire kedvezőek a számára.

Amikor végre a tettek mezejére lép, és megpróbál fiatal lányokkal ismerkedni az iskolában, arra kell ráésmélnie, hogy van lelkiismerete és magas erkölcsi morálja. Egyik sem hasznos dolog, ha a pozíciódat akarod arra használni, hogy naiv fiatalokat vezess egy neked kedvező úton.

Mihez kezd Onizuka ebben a helyzetben? Nos, túl sok választása nincs, így lemond a lányokkal való tapasztalatszerzésről, és minden erejével a tanításra koncentrál: hogy ő legyen a legjobb tanár a világon.

A manga rajzstílusa

A rajzstílus a karakterekre koncentrál, ez alatt azt értem, hogy a háttér részletezése most háttérbe szorul, viszont a karakterek jól felismerhetők, szépen kidolgozottak és különös figyelmet kaptak az arckifejezéseik. Ennek ellenére nekem a háttér megrajzolása is tetszik, még akkor is, ha nem részletesen kidolgozott. Ugyanakkor a manga rajzstílusa összességében egy szép és mutatós munka, amit kellemes volt olvasni.

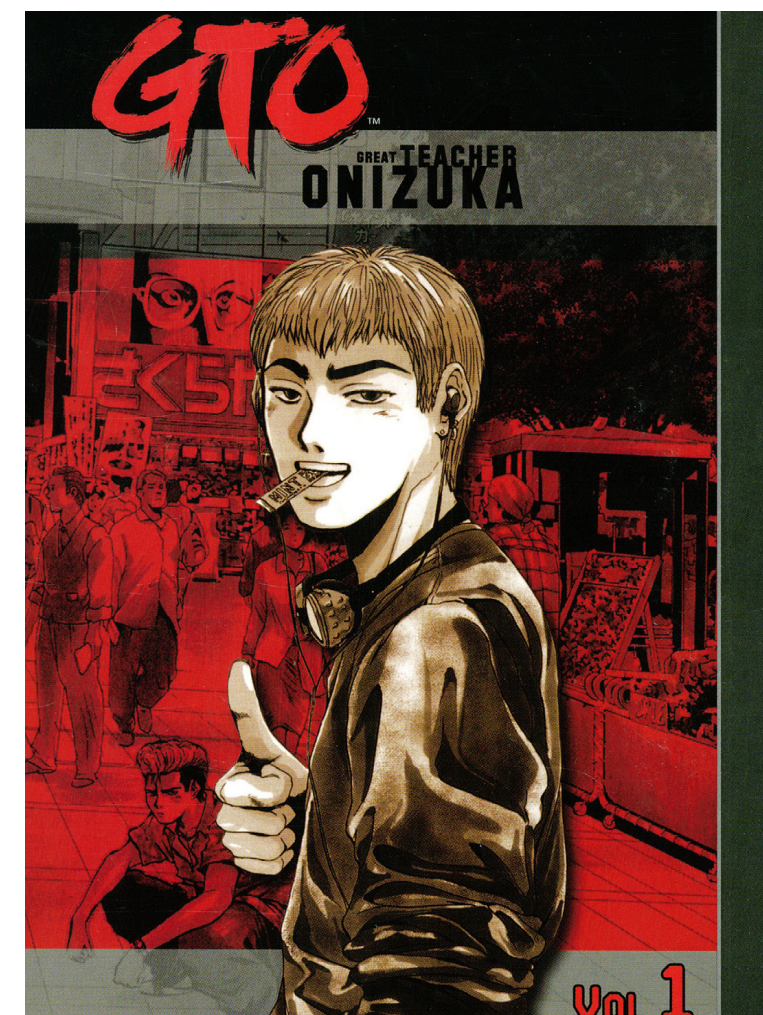
Ajánlás és a manga utóélete

A GTO-t elsősorban olyanoknak ajánlom, akik szeretnék valami humoros, könnyű történetet olvasni, amiben néha előfordul pár komolyabb téma is. A manga története egyszerű, tehát félbe lehet hagyni, majd ismét elővenni, amikor az embernek van ideje; a megértéséhez nem feltét-

lenül van szüksége sok szabadidőre az olvasónak. Annak ellenére, hogy nem egy komplikált történet, vagy talán pont emiatt, igencsak népszerű lett. Olyannyira, hogy számos TV drama sorozat készült a manga különböző részeiből. Továbbá egy 43 részes anime adaptációt is kapott.

Így tehát a történet népszerű, sok formában elérhető és megtekinthető. Akiknek felkeltettem az érdeklődését, van miből választaniuk.

Író: Fujisawa Tooru

Műfaj: vígjáték, shounen, akció stb.

Hossz: 25 tankobon kötet

Publikálás időszaka:

1997. január 8. – 2002. február 13.